

Коледни тържества

Новогодишна вечеринка

Йордановден

Новогодишна вечеринка в Българския културен дом

За разлика от други години Новогодишната вечеринка този път бе организирана в началото на Новата година – на 8 януари. В красиво украсеното предверие гостите бяха посрещнати с българска ракия, след която заеха местата си в празнично подредената зала. За настроението се погрижиха певиците Яница

Дафинова, Деляна Николова и Кристина Димитрова и оркестър "Плам", които свириха и пяха и успяха да раздвижат с танци малки и големи. Не мина и без ежегодната томбола, наградите за която бяха изтеглени от Никола Кушев и неговите помощници в две части. Празникът продължи до зори.

Коледни и Новогодишни тържества

На 17 декември Малко Театро покани своите почитатели на коледно тържество в XV район на Будапеща, където бе направен и отчет за работата на местното Българско самоуправление през годината. Коледната трапеза бе празнично наредена с традиционни ястия върху слама и с много вкус, Слободан Вертетич и Шандор Берталан свириха българска музика.

Българите от Зугло се събраха на Новогодишна среща в Дома на малцинствата. Те бяха приветствани от Ангел Грозданов, а Моника Тютюнкова отново предизвика вълнения с майсторски направената пита, която всички опитваха с надеждата да намерят парата и късмета си за новата година.

Újévi est

Idén az utóbbi évek hagyományától eltérően a karácsonyi-újévi este január 8-án került sor a Bolgár Művelődési Házban. A szépen feldíszített előtér és nagyterem ünnepi környezetben fogadta a megjelenteket, akik az előtérben egy pohár pálinkával koccinthatnak az új évre. A műsort a ruszei Plam zenekar, valamint Janica Dafinova, Deljana Nikolova és Krisztina Dimitrova énekesnők szolgáltatták, akik sok zenével és énekkel teremtették meg a jó hangulatot, táncra készítve a fiatalabbakat és az idősebbeket. Természetesen a tombola sem maradhatott el – Kusev Nikola és segítői két részletben sorsolták ki a sok értékes nyereményt. Az ünnepség hajnalig tartott.

Karácsonyi és újévi ünnepségek

December 17-én a Malko Teatro karácsonyi este hívta meg a tisztelőit a XV. kerületbe, ahol elhangzott a kerületi Bolgár Önkormányzat éves tevékenységéről szóló beszámoló is. A karácsonyi asztalon hagyományos bolgár ünnepi ételek várták a vendégeket, a jó hangulathoz való zenéről Wertetics Szlobodán és Bertalan Sándor gondoskodott.

A zuglói bolgárok a Kisebbségek Házában gyűltek össze, hogy köszöntésük az új évet. Grozdanov Angel üdvözölte az egybegyűlteket, és Tyutyunkov Mónika mesterien elkészített ünnepi kenyerekből mindenki abban a reményben tört le egy darabkát, hogy hátha hozzá kerül a benne rejlő pénzérme, amely szerencsét hoz az új évben.

Терезварош се представя

Българското самоуправление в Терезварош стана домакин на срещата по случай Деня на малцинствата, която се състоя на 17 декември 2010 г. С тази си проява то се представи пред района като новообразувано малцинствено самоуправление. Българите разполагат в Терезварош с важни институции като Българската двуезична детска градина, Българското училище за роден език, тук е седалището на Фондация Про скола булгарика и не на последно място тук се намира Българският културен институт. Българското малцинствено самоуправление в Терезварош (БМСТ) смята да развива своята дейност в тясно сътрудничество с тези институции, както и с други носители на българската култура.

Празникът се състоя в открития неотдавна културен център „Йотвъош 10“, който е един многофункционален културен дом и се надяваме да се превърне в едно от местата, където българските прояви имат постоянен дом. Край празнично украсената коледна трапеза гостите бяха посрещнати от Беата Бебревски и Марина Тютюнкова, които в народни носии поднесоха

питата, в която бе скрита пара, на гостите от кметството и представителите на другите малцинствени самоуправления. Накратко запознаха присъстващите с българския коледен обичай, след което под звуците на оркестър „Право“ успяха да увлекат и останалите в български танц. За допълване на българския характер на вечерта допринесе и фотоизложбата със снимки от България, с която бе украсена залата по време на тържеството. За празника на малцинствата в Терезварош местната телевизия излъчи репортаж, в който централно място бе отделено на домакина – Българското малцинствено самоуправление в Терезварош.

Terézváros bemutatkozott

A terézvárosi Bolgár Önkormányzat volt a házigazdája december 17-én a Kisebbségek Napja alkalmából megrendezett találkozónak, így bemutatkozhatott a kerületben mint újonnan megalakult kisebbségi önkormányzat. A bolgároknek Terézvárosban olyan fontos intézményeik vannak, mint a Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda, a Bolgár Nyelvtanító Kisebbségi Iskola, itt van a Pro Schola Bulgarica Alapítvány székhelye, és nem utolsó sorban itt működik a Bolgár Kulturális Intézet is. A Terézvárosi Bolgár Önkormányzat célja, hogy ezekkel az intézményekkel szorosan

együttműködve valósítsa meg tevékenységét.

Az ünnepség a nemrég megnyílt Eötvös 10 Közösségi és Kulturális Színtéren került megrendezésre, amely egy többfunkciós kulturális központ, és reméljük, hogy minél több bolgár rendezvénynek fog helyet adni a jövőben. Az egybegyűltek megismerkedhettek a bolgár karácsonyi szokásokkal, majd a Pravo zenekar által játszott dallamokra kör táncba hívták a vendégeket. Az est bolgár hangulatának megteremtéséhez a teremben kiállított bulgáriai fényképek is hozzájárultak.

Виктор Тот – джазмен на годината

В гласуването за най-добър джаз музикант за 2010 г. на „Фиделио“ любителите на джаза и етномузиката избраха Виктор Тот, който води класацията с огромна преднина. Той бе предпочетен от 62,5% от читателите на изданието. Виктор Тот е известен на българската публика със своята формация Роуд Сикс Сакс, с която изпълнява обработена за четири саксофона българска народна музика и участва в представленията на Малко Театро. Българските мотиви са се вплели в неговото творчество и често могат да бъдат открити в импровизациите му.

Tóth Viktor az év jazz-zenésze

A Fidelio által meghirdetett szavazáson a jazz és az etnozene kedvelői Tóth Viktort választották 2010. legjobb jazz-zenészének, ő kapta a szavazatok 62,5 %-át. A bolgár közönség előtt Tóth Viktor a Road Six Sax formációval ismert, amellyel négy szaxofonra átdolgozott bolgár zenét is játszott.

Пътувам

И тая сутрин в огледалото ме гледа едно непознато лице. Усмивка ми се нагло, безпощадно – аз съм твоето отражение. Част от теб. Искан ми се да изкрещя: Не е вярно! Ти си сянка. Просто бездушна сянка, чийто живот живее. Толкова далечно и чуждо ми се струва това лице. Не знам кой съм. Знаем само, че мъжът в огледалото не съм аз, но нямам време да споря с него. Последен поглед и тръгвам на път. Не знам накъде. Не е важно. Но трябва да пътувам!

Само на пътя мога да бъда истински. Да се оставя на пречистващата му сила. Омръзна ми от асфалтирани, подредени улици. Омръзна ми от работа по разписание, предвижване по разписание, чувства по раз-

писание. И всичко в името на улесненото съществуване. Минимални усилия за минимално време.

Искан да ми бъде трудно! Пътят да е дълъг стръмен, почти непреодолим. Искан да пътувам напред в незначйна посока. Да се лутам, но да не се страхувам от грешките. С всяка следваща крачка да се раждам отново, по-силен, по-смел, по-верен на себе си. Възхищавам се на мравката, която върви пред мен. Тя не се спира пред нищо. Напред и само напред, дори когато няма път. Сигурно е изминала стотици километри – бавно и постепенно, без да се предава. Открила е смисъла на пътя. Сама е изградила света, в който живее.

Тръгвам, ей така, изведнъж, без план, без посока. Нямам нужда от вещи, които да ме притискат. Дори и от обувки.

Искан да вървя по пътя бос. Да усещам тревата под краката си. камъ-

четата. Искан да гледам слънцето, дори да ме заслепява.

Господи, колко завиждам на птиците, техният път води към слънцето. Няма бариери, няма документи, няма условности, целият им живот е едно безкрайно пътуване.

В главата ми бушуват хиляди въпроси, гласове от свят, към който, може би, принадлежа. Ще се слея с пътя. Само на него мога да поверя мислите си. Само той може да разбере и подреди хаоса, от който бягам. Колко ли истории е вмъкнал в себе си!

Вече не ме е страх от неизвестността на пътя, дори от пропастите. Покрай мен лети времето. Не го усещам. На пътя то сякаш е спряло. Бързам напред. Вятърът ме носи. Бързам устремен напред. Отивам на среща със себе си.

Ангел Грозданов

Почина Надка Караджова

Дългогодишната солистка на ансамбъл "Филип Кутев" Надка Караджова почина на 3 януари 2011 г. Причината за нейната кончина е остра сърдечна недостатъчност.

Надка Караджова е родена на 14 март 1937 година в с. Три водици, Пазарджишко.

Едва 16-годишна тя става част от Държавния ансамбъл, с диригент Филип Кутев, в който пее в продължение на 40 години. Следват участия в хорвете "Космически гласове" и "Толемите гласове на България". През 1991 г. заедно с дъщеря си Светла и певиците Лиляна Галевска и Стоянка Лалова (всички те солистки на Държавния ансамбъл) основава квартет „Славей“, с който има множество концерти в България и по света.

През 1978 година песента на Надка Караджова - "Забляяло ми агънце" печели наградата на радиоконкурс "Би Би Си-2". В Англия е издадена плоча, озаглавена "Блеещите бал-

кански агънца". В Япония е издаден диск с песни на Караджова, квартет "Славей" и сестри Бисерови от поредицата "Българската полифония". През 1994 година името ѝ е включено в Световната енциклопедия по музика, издадена в Лондон.

Успоредно с хоровия репертоар, певицата записва над 300 солови народни песни. Прави стотици студийни записи за фонда на Българското национално радио, издава 27 албума и участва в много филми, заснети от Българската национална телевизия.

Надка Караджова е носителка на отличията "заслужил" и "народен" артист. Удостоена е с множество престижни награди и отличия като: Орден "Кирил и Методий", орден "Народна Република България", орден "Стара планина", призове "Братислава", "Златно перо" и приз "Нестинарка" от Международния фолклорен фестивал в Бургас

Без граници...

Глобализационните процеси, по мнението на специалистите „втърдяват“ границите и граничността в културологическия смисъл на понятието. По своята природа изкуството е призвано да ги преодолява и да изгражда пътеки между хора и култури. Мултимедийният спектакъл „Без граници“ (актрисата Габриела Хаджикостова и музикантите от „Om Art Formation“ – Николай Иванов и Георги Ангелов) разкрива условията на категории като време и пространство и с въздействената сила на слово, музика, звуци и багри пренася участниците от изворите и корените на българската душевност към висините на космоса. Търсене на своето и опит за надникване в общочовешкото и в универсалното.

Опит, в който жители на Дебрецен бяха не просто публика, а – съпричастници. Защото това е спектакъл, който трябва да се съпреживее и да се сподели с много хора. За да ги накара да се вгледат – макар за кратко и не само по Коледа – в доброто, което всеки носи в себе си.

Венета Янкова

Without frontiers.

A globalizációs folyamatok a szakértők szerint „megmervítik” a határokat és az átmenetet a fogalom kulturológiai értelmében. Természeténél fogva a művészet arra hivatott, hogy lerombolja azokat, és hogy utat építsen az emberek és a kultúrák között. A Without frontiers című multimédiás előadás (Hadjikosztova Gabriella színművész és az Om Art Formation zenészei, Nikolaj Ivanov és Georgi Angelov közreműködésével) feltárja az olyan kategóriák, mint az idő és a tér feltételes jellegét, és a szó, a zene, a hangok és a színek hatást gyakorló erejével a bolgár lelkület gyökereitől és

forrásaitól az univerzumba repíti a nézőket. Keresni a sajátot és kísérlet a betekintésre az összemberibe, az univerzálisba.

Egy olyan kísérlet, amelyben a debreceniek nemcsak közönség voltak, hanem sorstársak is. Mert ez egy olyan előadás,

amelyet együtt át kell élni és megosztani sok emberrel. Hogy arra készítse őket, hogy akár csak egy rövid időre is és nem csak karácsonykor – elmerengjenek a jószágban, amit mindenki hordoz magában.

Veneta Jankova

„Майките” на унгарски

През 2006 г. романът "Майките" на българската писателка Теодора Димова бе отличен във Виена с новоучредената Голяма награда за източноевропейска литература. Тя е първата носителка на наградата, която оттогава се присъжда на всеки две години. Романът вече е преведен на полски, немски, хърватски и френски. В края на 2010 г. той излезе и на унгарски език в издателство „Напкют” в превод на Андрея Генат. Корицата на книгата е дело на художника Росен Русев. Това е поредната книга от български автор на ръководеното от Дьорд Сонди издателство „Напкют”, което работи в тясно сътрудничество с българската общност.

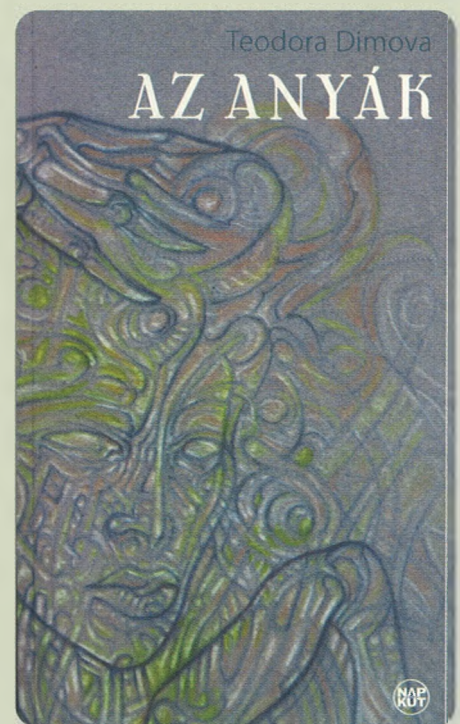
На 19 декември романът „Майките” бе представен по оригинален начин в театър Мерлин. В перформънса участваха актьорите Естер Над-Калози, Петер Шерер, Йоцо Тот и Габриела Хаджикостова, които прочетоха отбрани откъси. Вечерта премина в препълнена зала и с голям успех.

Няколко тинейджъри разказват за живота си – за самотата си, неразбирането и безхаберното от страна на родители, учители, всички, които ги заобикалят. Оставени

сами на себе си, те се опитват да проумеят света на възрастните, в който навлизат. Някой им задава въпроси. Те са объркани и смутени, но не се опитват да хитруват. Едва в края разбираме, че това е едно следствие, разследващо убийство. Втората книга на Теодора Димова е умело изградена и, освен че носи напрегнатостта на наситен с жалко съвремие разказ, тя се олюлява по тънката нишка на криминалното разследване. И пак се оказваме страшно неподготвени за развързката – неприласканите деца влизат в света на големите с едно убийство: умъртвили са единствения човек, който е успял да ги привърже към себе си – своята класна Явора. Да, същата тази, която постоянно споменават в разказите си, към която се отнасят с обожание. Нейното решение да ги накара сами да поемат своите отговорности ги сварва неподготвени и отчаянието, че отново са лишени от близост, че са изоставени ги подтиква към най-страшното, неочаквано и за самите тях. Неочаквана библийска развързка, която ни връща към християнските ценности.

Книгата на Теодора Димова е обвинение към всички нас, които сме допуснали децата ни да са лишени

от детство и ласка, тя е вик за спасяване на едно бездуховно общество, което убива и най-прекрасното, с което се е срещнало. Аналогията с укротения звяр, който е бил опитомен от красотата и обичта е някак страшна – тук сякаш невинността се е превърнала в звяр, лишена от единственото добро, което някога я е докосвало.

Az anyák - magyarul

Teodora Dimova *Az anyák* (Majkite) c. regényét 2006-ban a kelet-európai irodalmak prózanagydíjával tüntetett ki a nemzetközi zsűri Bécsben. A regényt eddig négy nyelvre fordították le. 2010 végén magyar nyelven is megjelent Genát Andrea fordításában a Napkút Kiadónál. A könyv borítóját Roszen Ruszev grafikáinak felhasználásával Ruszev Dimitar tervezte.

December 19-én a Merlin Színházban került sor a könyv bemutatójára. A regényből Nagy-Kálózy Eszter, Scherer Péter, Tóth József és Hadzsikosztova Gabriella olvasott fel részleteket.

A regényben néhány tinédzser mesél az életéről – a magányáról, arról, hogy szüleik,

tanáraik, az őket körülvevők nem értik meg őket. Magukra hagyatva megpróbálják fel-fogni a felnőttek világát, amelynek a küszöbén állnak. Valaki kérdéseket tesz fel nekik. Össze vannak zavarodva, de nem próbálnak taktikázni. Csak a végén jövünk rá, hogy ez nyomozás egy gyilkosság miatt.

Teodora Dimova második regénye úgy-úgy felépített, és azon kívül, hogy a siralmas korunktól átítatott elbeszélés feszültségét hordozza, a krimi szálait is magában hordozza. És ismét teljesen felkészületlennek bizonyulunk a kifejléshez – a nem dédelgett gyerekek gyilkossággal lépnek be a felnőttek világába: megölik az egyetlen embert, akinek sikerült magához édesget-

nie őket – az osztályfőnöküket, Javorát, akit imádnak. Felkészületlenül éri őket, amikor az osztályfőnök úgy dönt, hogy most már maguknak kell vállalniuk a felelősséget és az amiatti elkeseredésük, hogy megint megfosztják őket egy szeretett személytől, hogy elhagyták őket, saját maguk számára is a legfélelmetesebb tette sarkallja őket.

Teodor Dimova könyve vád mindannyiunk felé, akik megengedtük, hogy a gyermekeink meg legyenek fosztva a gyerekkortól és a szeretettől, kiáltás egy lélektelen társadalom megmentéséért, amely képes akár a legcsodálatosabbat is megölni, amivel találkozott. A kezessé tett vadállat analógiája, amelyet a szépség és a szeretet szelídített meg – itt mintha az az ártatlanság válna vadállattá, amelyet megfosztanak az egyetlen jótól, ami valaha megérintette.

Гордост за българските лекари в Унгария

Една българка е отличена на преклонна възраст със златна диплома от SOTE

Цял живот всеотдайно отдадена на хората д-р Надя Кузмова бе удостоена с високото признание на SOTE „златна диплома” за повече от 50, почти 60 години от дипломирането ѝ.

SOTE организира в края на 2010 година голямо тържество, на което ректорското и деканското тяло тържествено връчиха символични дипломи на лекари, изминали дълъг жизнен път, с дълга лекарска практика като благодарност и признание за лекарската им дейност, за постигнатите от тях резултати към хората.

Д-р Надя Кузмова, която вече е в 92-та си година не можа лично да присъства на тържеството, по нейна молба отидох да взема дипломата ѝ. За мене беше голяма чест и гордост като българка и лекарка да представям единствената лекарка, която не е унгарка, на тържеството.

След това вкъщи с трепет ѝ пред-

адох дипломата заедно с букет цветя и изразих към д-р Кузмова не само признанието на SOTE, но и благодарността на многото ѝ пациенти, за които се е грижила и е лекувала, за човечността ѝ към хората.

Честито, Надя!

С пожелания за още много години добро здраве и още много радости в живота!

Д-р Милка Бояджиева-Фюльоп

Пенка Чангова
поздравява д-р Надя Кузмова, обичана лекарка от българската колония

За мене д-р Надя Кузмова е част от моето семейство, от радостите ми, от вълненията ми, от болестите, които сме минали, от живота ми тук в Унгария.

След войната времето разклати здравето на всички хора, на някои физиката, психиката, настроението, заради преминалите огорчения.

Д-р Надя Кузмова беше най-важния лекар за сина ми и мъжа ми. Надя беше винаги отзивчива, с голяма топлота идваше и с добро настроение за оказване помощ на болните. Тя беше такава към всички, даваше от себе си, от доброто настроение и топлотата, която притежаваше. С тези си качества Надя е заслужила голямото уважение и внимание на българите в колонията.

Надя е обичана от всеки, тя винаги намираще сили в себе си да повдигне настроението на болния, да го окуражи. С човешките си качества тя си извоюва най-почтеното място в колонията.

Желая ѝ от все сърце да бъде жива, здрава, да запази обичта си към хората и настроението си!

Надя, прегръщам те,

Пенка

Büszkeség a magyarországi bolgár orvosoknak

Egy bolgár nő aranydiplomát kapott a SOTE-n

Nadja Kuzmova doktornő, aki egész életében az emberek szolgálatának szentelte magát, a SOTE aranydiplomájával tüntették ki diplomája megszerzésének közel 60. évfordulója alkalmából.

A SOTE 2010 végén nagy ünnepséget szervezett, amelyen a rektori és a dékáni testület szimbolikus diplomát nyújtott át olyan orvosoknak, akik hosszú életútjukat az orvosi szakmának szentelték, gyógyítói tevékenységük és az emberek érdekében

végzett munkájuk elismeréséül.

Nadja Kuzmanova doktornő, aki már életének 92. évében jár, nem tudott személyesen részt venni az ünnepségen, ezért megkért, hogy én menjek el helyette és vegyem át a diplomáját.

Számomra, mint bolgárnak és orvosnak nagy kitüntetés volt, hogy képviselhettem az egyetlen nem magyar születésű orvosnőt az ünnepségen.

Az ünnepség után meghatottan adtam

át neki a diplomáját otthonában egy csokor virág kíséretében, és nemcsak a SOTE, hanem mindazon betegek háláját is kifejeztem, akikről gondoskodott, és akiket meggyógyított.

Gratulálok, Nadja!

Jó egészséget kívánok Neked és még sok örömet az életben!

dr. Fülöp-Bojadzsieva Milka

Рисунки от вълна и свила

Изложба гоблени на Боряна
Маевска-Конц

Бароковото здание на някогашната манифактура на Ференц Голдбергер, създадена още през 1784 г., днес е сгъшена сред панелните блокове на Обуда. Още няколко носталгични стари сгради в околността нарушават архитектурната монотонност на 70-те години на XX век. Предприятието на Голдбергер прераства в текстилна фабрика, но управлението остава да се помещава в сградата повече от два века. Днес е Музей на текстила. Посреща ме директорката на музея Ева Вайк, която е и единственият служител в него.

Познавам Боряна отдавна, ако може да се нарече познанство, че се виждаме по 1-2 пъти годишно на някое голямо събиране, кимаме си и най-много да се попитаме „как си?“, което в случая е нещо като английското „how do you do?“, т.е. не предполага отговор. Винаги съм изпитвала усещането за спокойствие и уравновесеност, за ведрост и смиреност, които се излъчват от всяко нейно движение и жест, от гласа ѝ.

Докато я чакам, разглеждам изложбата. Паната са изложени в

няколко групи, не зная дали става въпрос за отделни периоди, но определено се различават и по замисъл, и по изпълнение поставените в старинни рамки пейзажи, чиято ситна тъкан отдалече не се различава и приличат на пейзажи на импресионисти, едрите фигури с обилни цветове, които изобразяват безкрайността и изобилието на океана, летежа на чувствата, магията на цветята, размисъла върху мъжкото и женското начало, потъването в мистерията на познанието – някъде там, където небето и земята се срещат и сякаш, на пресекулки, надничаме за миг в отвъдното. По-късно Боряна само отчасти потвърждава тези ми мисли, разказва историята на раждането на

всяка картина, което само потвърждава колко дълбоко и интимно преработва въздействието на външния свят, как дълбоко се вълнува от всичко, което става около нея. От момента на зараждането на идеята за творбата до нейното реализиране и по-нататъшната ѝ съдба.

С цялата си ведрост и откритост Боряна таи нещо дълбоко свое, което трудно допуска на повърхността. Навярно си позволява да го покаже единствено чрез творбите си. Затова и името на изложбата е белег на зрялост „Моите усещания“ – с нея тя споделя, изповядва ни своите трепети. И без значение дали я мъчат въпросите на вярата и светоусещането или иска да

Képek gyarjából és selyemből

Maevszka-Koncz Borjana gobelinkiallítása

Goldberger Ferenc egykori műhelyének barokk épületét ma Óbuda panelházai veszik körül. Ebben a több mint 200 éves épületben kapott helyett a Textilmúzeum. Vajk Éva, a múzeum igazgatója fogad a bejáratnál.

Régóta ismerem Borjanát, ha ismerettségnek lehet nevezni, hogy évente 1-2 alkalommal találkozunk valamilyen rendezvényen, és legfeljebb annyit kérdezzünk egymástól: „hogyan vagy”, ami ebben az esetben az angol „how do you do” megfelelője, vagyis nem vár rá

választ az ember. De mindig az érzem, hogy minden mozdulatából és gesztusából, a hangjából nyugalom, kiegyensúlyozottság, derű és szerénység árad. Amíg várom, megnézem a kiállítását. A gobelinképek csoportokra vannak osztva, nem tudom, hogy egy-egy időszakot mutatnak-e be, de a régies keretekben lévő tájképek határozottan különböznek egymástól alapgondolatuk és kivitelezésük tekintetében is. Messziről nem lehet felismerni, hogy textilképek, impresszionista festményekre hasonlítanak. Később Borjana elmeséli minden kép

születésének a történetét, ami azt igazolja, hogy milyen mély és intim módon dolgozza fel a külvilág hatását, milyen mélyen megérinti minden, ami körülötte történik. A mű ötlete megszületésének a pillanatától a megvalósításáig és a további sorsáig.

Nagyon jó érzés Borjana közelében lenni, amikor rád mosolyog és mesél neked. De már tudom, hogy nem csak nyugalmat áraszt, hanem egy olyan ember életfelfogását, aki megtalálta önmagát, és szükségét érzi, hogy másoknak is adjon. Ritkák az ilyen emberek.

Borjana a 90-es évek elejétől foglalkozik textillel, bár a mesterség alapjait már korábban elsajátította a nagymamájától.

- Nyaranta mindig falun voltam – mesé-

откликне на нещо, което я е очаровало с красотата си, дали придава образ на мига на сътворението или в душата ѝ избликва като светлина женското начало.

Много приятно е усещането да си редом до тази жена, да ти се усмихва и да ти разказва. Но вече знам, тя излъчва не просто спокойствие, а съзнание-то на човек, който е намерил себе си и изпитва необходимост да дава на другите. Рядкост са такива хора.

Боряна се занимава с текстил от началото на 90-те години, макар че основите на занаята е усвоила още като малка от баба си в Тетевенския Балкан.

– Лятото винаги ходех на село, – разказва Боряна – помагах на баба, тя тъчеше чудесни тетевенски килими. Стрижеше вълната, предяхме, перяхме, боядисвахме – целият процес от първия до последния стадий, до втъкаването в килимите, ми беше известен. Когато разбрах, че очаквам второто си дете и отново ще остана вкъщи, реших да потърся някакво занимание и тогава ми хрумна да опитам да реализирам този мой сън или мечта, за което никога не съм смеела да си помисля.

С времето все повече се убеждавам, че това е моят път. Работя вкъщи и мога да се грижа за семейството си, а когато изпълня своя дълг, останалото си време посвещавам на рисуването и на творчеството.

Това е едно прекрасно усещане – да намериш себе си.

Животът ми се промени на 180 градуса. Тръгна в посока, която не съм предполагала, че ще бъде моят път.

Освен традицията, наследена от баба, ти полагаиш и много усилия за развитие на художественото си виждане.

Тези усилия са постоянни. Винаги съм се старала да имам и учител, от когото да се уча. Не е нещо, което да научиш веднъж и след това да го можеш. Трябва непрекъснато да се рисува, да се работи. Моят най-добър учител е Емеше Чокаш, която ми е давала много съвети, и до ден днешен винаги мога да ѝ се обадя. Не съм прекъснала връзката си и с най-старата си учителка Юдит Пазман. Те са винаги до мене и ми помагат. В Македония, където живяхме няколко години, също имах учител, Тоне Миленовски. Щастлива съм, че съм имала възможността да имам такива учители. Всеки човек е различен, със свой вътрешен свят, който се опитва да ми предаде.

Вече имаш няколко самостоятелни изложби, участвала си и в общи изложения. Как приема публиката твоите неща?

li Borjana, segíttem a nagymamának, aki csodálatos teteveni szőnyegeket szőtt. Megtanultam tőle az egész munkafolyamatot a gyapjú nyírásától a szőnyeg elkészítéséig. Amikor megtudtam, hogy terhes vagyok a második gyerekemmel, és ismét otthon fogok maradni, úgy döntöttem, keresek magamnak valami elfoglaltságot, és eszembe jutott, hogy megkísérlejem megvalósítani azt az álmomat, amire sohasem mertem gondolni.

Az idő múlásával egyre inkább érzem, hogy ez az én utam. Otthon dolgozom, el tudom látni a családomat, és amikor elvégeztem az otthoni kötelezettségeimet, a fennmaradó időt a szövésnek és az alkotásnak szentelhetem.

Csodálatos érzés, amikor az ember megtalálja önmagát.

Az életem 180 fokos fordulatot vett. Olyan irányba indult, amelyről sohasem hittem volna, hogy ez lesz az én utam.

A nagymamától örökölt hagyományokon kívül sokat teszel a művészi látásmódod fejlesztéséért is.

Ezek az erőfeszítések folyamatosak. Mindig törekedtem arra, hogy legyen tanítóm, akitől tanulhatok. Ez nem olyan dolog, amit egyszerre megtanulsz, és aztán már tudod. Állandóan szóni, dolgozni kell. A legjobb tanárom Csókás Emese volt, aki nagyon sok tanácsot adott nekem, és a mai napig bármikor

Има доста положителни отзиви. Често ми задават въпроса не е ли много бавно, много трудно, сигурно иска много търпение. Да, и бавно, и трудно е, иска се изключително голямо търпение – но това е любовта. Когато човек обича нещо, има търпение да го прави. Но ми е нужно спокойствие. Ако нещо около мене не е наред и ми обсеби съзнанието, тогава не мога да работя. Работя, когато всички са здрави, когато времето си е само мое и не трябва да лишавам никого от грижите си. Когато изпълня задълженията си и принадлежа на себе си. Иначе е гобленът е вид рисуване. Рисуване с вълна и коприна – или свила, както са я наричали старите българи. Със сърмени конци – от метал, сребро или жълти като злато. Ако се наложи, разтъквавам всичко и започвам отначало. И го правя докато не ми хареса. Преди всичко трябва да се хареса на мене, тогава обикновено се харесва и на другите. Но става много бавно става, това е истината.

Колко време правиш едно платно?

Може да ми отнеме и година и половина, но докато не съм доволна не го свалям от стана. Не жая себе си. Може да направя по-малко неща, но те трябва да са добре направени. Щом човек е посветил

felhívhatom. De nem szakítottam meg a kapcsolatot a legrégebbi tanárommal, Pázmány Judittal sem. Ők mindig melletttem állnak, és segítenek nekem. Macedóniában, ahol néhány évig éltünk, szintén volt tanárom, Tone Milenovszki. Nagyon szerencsés vagyok, hogy ilyen tanárain lehetek.

Volt már több önálló kiállításod és szerepeltél csoportos kiállításokon is. Hogyan fogadja a közönség az alkotásaidat?

Sok pozitív visszajelzést kaptam. Gyakran mondogatják, hogy biztosan nagyon időigényes, amit csinálók, sok türelmet igényel. Igen, időigényes és nehéz, óriási türelmet követel – de ez a

голяма част от живота си на нещо, то трябва да е хубаво.

Промени ли се твоето вътрешно усещане – че повече можеш, повече знаеш?

Радвам се на успехите, но не съм уверена, че винаги ще е така. Ако не се старая, ако не работя... Не бих казала, че съм постигнала всичко. Това е процес и ако спреш, тръгваш надолу. Човек трябва да се старая да даде от себе си оптималното. Навярно бих могла да дам и повече, но има една такава мъдрост, че ако постигнеш максимума, оттам пътят води само надолу. А когато даваш оптималното, тогава дълго време можеш да запазиш едно добро ниво. Затова и искам да се развивам оптимално – усмихва се Боряна стеснително. А аз сменям темата.

Занимаваш се и с благотворителна дейност, били ли ни разказала за някое от силните си преживявания?

В Македония, на изложбата през 2005 в Националната галерия в Скопие, с помощта на унгарския посланик организирахме търг на едно от паната. Търгът бе спечелен от Комерсиална банка, която предложи 3000 евро за творбата. С тези пари закупих ЕКГ апаратура, както и апарат за мерене на кръвно наля-

гане, които подарих на болница за ментално болни хора в Македония. Тя се намира в малко селище на българско-гръцко-македонската граница и работи при много тежки условия и големи лишения. Сърдечността, която почувствах в благодарността на тези хора, няма да забравя никога. Радвам се, че успях, макар и по този начин, да им помогна.

С доброволен труд и дарения участвам и в други благотворителни мероприятия. Сърцето ми е винаги там, където мога да помогна.

Миналата година работих добро-

волно седем месеца по веднъж седмично за Музея на текстила. Беше през зимата. Чух по радиото, че изпитват изключително големи трудности и са пред затваряне и тогава реших да им предложа труда си. Идвах веднъж седмично, нямаше отопление, температурата беше 5 градуса и работехме с якета и ботуши. Но изпитвах чувството, че правя нещо полезно и бях много доволна от себе си. А и много обикнах хората, които работят тук, така че го правех от сърце.

Светла Къосева

Изложбата е организирана с подкрепата на Българското републиканско самоуправление и Българското самоуправление в III район

szereltem. Ha az ember szeret valamit, van türelme hozzá. De nyugalomra is szükségem van. Ha nincs rendben valami körülöttem, és az lefoglalja a gondolataimat, nem tudok dolgozni. Csak akkor dolgozom, amikor mindenki egészséges, amikor az idő csak az enyém, és senkit sem fosztok meg a gondoskodásomtól.

A gobelin egyébként egyfajta festés. Festés gyapjúval és selyemmel. Előfordul, hogy az egészet felbontom, és előlről kezdem, addig, amíg nem tetszik. A legfontosabb, hogy nekem tetszen, akkor általában másoknak is tetszik.

Mennyi ideig dolgozol egy képen?

Akár másfél évig is, amíg nem tetszik, nem veszem le a szövészékről. Nem baj, ha kevesebb képet készítek, de azoknak jóknak kell lenniük.

Jótékonysági akciókkal is foglalkozol, mesélnél nekünk valamit a legnagyobb élményeidről?

Macedóniában 2005-ben a skopjei Nemzeti Galériában megrendezett kiállításon a magyar nagykövetség segítségével az egyik képemre árverést írtunk ki. Egy bank 3000 Eurót ajánlott fel érte. Ebből a pénzből EKG-gépet és vérnyomásmérőt vettem a mentálisan sérült emberek kórházának, amely a bolgár-görög-macedón határ közelében található, és

nagyon nehéz körülmények között működik. Sohasem felejttem el az ottani emberek szívélyességét és háláját, örülök, hogy segíthettem nekik.

Önkéntes munkával és adományokkal részt veszek más jótékonysági rendezvényeken is. Tavaly például hét hónapon át hetente egyszer önkéntesként dolgoztam a Textilmúzeumban. A rádióban hallottam, hogy mekkora nehézségeik vannak, hogy a bezárás fenyegeti őket, és elhatároztam, hogy segítek. Nagyon megszerettem az itt dolgozó embereket, így aztán teljes szívemből végeztem a munkát.

Szvetla Kjoszeva

С България в сърцето

За това, кой повече или по малко се чувства българин в нашето малко българско общество в Унария, се говори и спори отдавна. Това произлиза от факта, че в Унгария българската колония е съставена както от потомци на българи градинари така и от българи родени в България, заселени се в Унгария като повода в повечето случаи е смесен брак. С първите трябва да се гордеем, че не са забравили своя корен, държат на традициите създадени от прадедите им. Тези българи, които са родени и израснали в България обаче, носят в себе си ярки спомени за роден дом, детство, училище, език, близки и познати. Те трябва да бъдат мощната сила за запазване свежо българското съзнание, език и култура между всички българи тук. Това може да се осъществи не само с чествания на български празници и кръгли годишнини на заслужили български личности или исторически събития, а чрез привличането на тези българи в живота на българската колония тук.

Както е известно към нашата българска общност се числят не само талантиливите български творци, а и онези, които с професионалните си знания се реализират всекидневно на своите работни места, като пълноценни членове на унгарската общественост. Между нас се срещат инженери, икономисти, учители, сътрудници в международни организации, екскурзоводи, библиотекари, преводачи, лекари и други медицински лица, адвокати, търговци, банкови служители и т.н. и с които с право можем да се гордеем! Но техните професионални успехи не са така публични, както на тези дарените с талант. Те само чрез своят всекидневен и всеопадаен труд пораждат уважението на своите колеги и доказват способността на нацията ни.

Ако обаче научим нещо повече един за друг, може да помогнем всеки от нас да намери своето място и среда в българската общност тук.

Това ми дава повод да представя

написаните от българския лекар Д-р Борис Стратиев спомени, който повече от трийсет години живее и се труди в Унгария и на който съдбата, в много случаи, е подобна на повечето от преселниците в Унгария. В своите спомени, издадени с лични средства, той споделя с нас всички свои неволи, преживявания, трудности в усвояване на езика и приспособяване в унгарската среда, носталгията и болката по родината, борба за професионално издигане, изобщо живота на човек с две родини!

Като пенсионер решава, под силата на спомените си, да напише своят живот минал "като на филм", така са озаглавени и двете му мемоарни книги. В спомените си д-р Сотиров описва живота си споделяйки с читателя най-съкровениите си мисли, за своя личен и професионален живот! В спомените му най-ярко впечатлението ми направи неуморното му желание да се усъвършенства професионално и борбата му за максимално опазване на здравето на пациентите. Като лекар рентгенолог се старае да научи и усвои най-новото в професията, за което му помага знанието на няколко езика.

Д-р Стратиев идва в Унгария на зряла възраст, като утвърден вече специалист и със защитена дисертация в джоба си. Съдбата или по точно любовта му към една унгарка го отвежда в гр. Еделин. Веднага му прави впечатление на каква почит са унгарските лекари. Той е приет радушно от унгарските си колеги и в продължение на 30 години неуморно дава своя полезен труд като рентгенолог. Участието му в международни конгреси по радиология увеличават още повече престижа му!

Животът на д-р Стратиев е същевременно огледало на една историческа епоха, епохата на социализма с всички нейни "детски болести". Така спомените му имат и документална стойност.

Мислите му за обичта и носталгията, която изпитва по родината, са написани с огромен емоционален заряд и имат потресаващо въздействие със своята искреност:

" В първите години на пребиваването ми тук имаше дни, в които носталгията обземаше съзнанието ми, причиняваше ми психическа болка, правеше настоящето ми безперспективно. Това беше периодът на "пускането на корените" ..., а за Родината споделя следното:

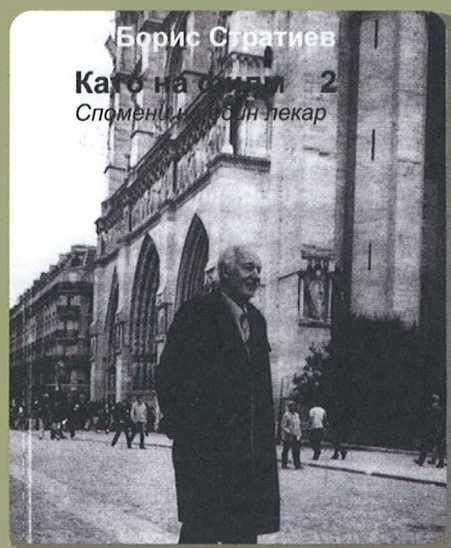
"Обеснението не е така просто и е свързано с чувствата, които храним към нея. Родината написана с главна буква. Независимо от стотиците километри разстояние, което ни разделя, тя съществува в нас като чудновата сила, способна да ни даде кураж и вяра в трудните изпитания на живота... как да обесня, че родината съществува в мен и никога не ме е напускала, че винаги я нося в себе си, че в съня си говоря на български език..."

Струва ми се, че няма българско сърце, което да не се развълнува от тези думи, защото и ние така чувстваме и мислим, това ни обеднява и сближава! Запазил и на зряла възраст своята човешка чистота, любопитство към света и хората той искрено ни съветва "Интересът към света, към знанията са най-доброто лекарство против равнодушието, безразличието, депресията и старението..."

Приемете този съвет на д-р Борис Стратиев като на лекар и човек с богат опит. С удоволствие бихме слушали и на живо съветите на д-р Стратиев в рамките на една лекция... Филмът на вашия живот, д-р Стратиев, още се върти...

С обич и уважение:

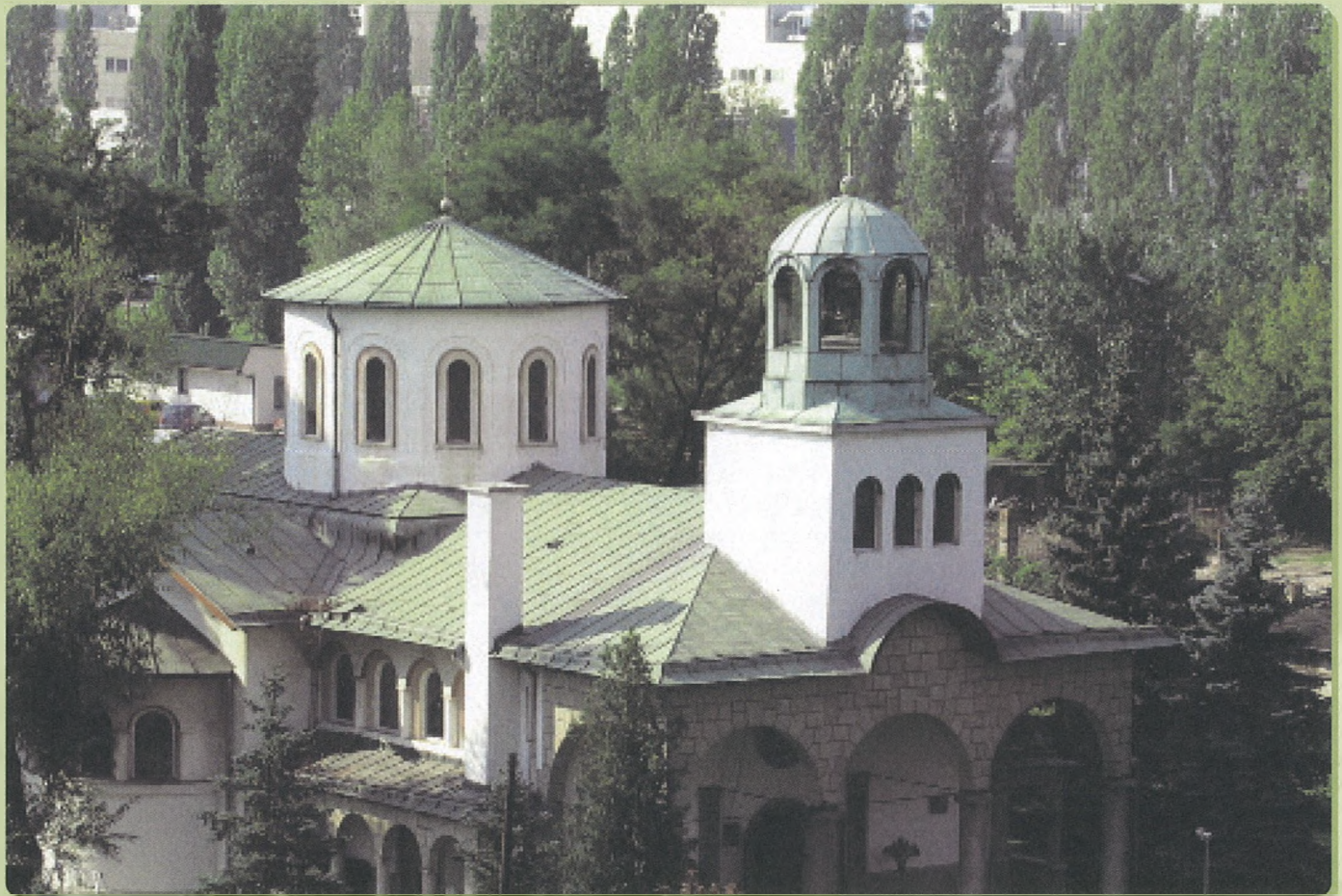
Р. Симеонова Харгитаине

Борис Стратиев
Като на филм 2
Спомени на един лекар

Да не забравяме пътя към храма

Богоявление в Будапеща

Отбелязването на Йордановден, Богоявление, и тази година – след Светата Божествена литургия в православния храм „Св. Св. Кирил и Методий“ – продължи на кораба „Княгиня София“. Гостите бяха посрещнати с музиката на оркестър „Право“, а специално за празника пристигна и Негово Преосвещенство константински епископ Антоний, викарий на Западно- и Средноевропейския митрополит Симеон. Той приветва гостите на празника и заедно с отец Танчо Янчев извърши ритуала по хвърлянето на кръста в реката и неговото изваждане.

По време на празника имах възможност да разговарям с епископ Антоний.

За пръв път ли сте сред българската общност в Будапеща?

Не, имам удоволствието да съм вече за втори път на официално посещение при българската община „Св.Св. Кирил и Методий“ в Будапеща, една от най-старите църковни общини на територията на Западно- и Средноевропейската епархия. Община, която с гордост може да каже, че е била епархийски и все още е духовен център на нашата епархия, макар че в момента седалището се намира в град Берлин. Присъствието на митрополита като епископски център се е оказало благотворно на живота на българската църковна община. Моите впечатления са прекрасни, тъй като тук българите живеят наистина като едно голямо семейство, обединени под покроба на Светата Църква. Църквата е основен притегателен център и за малки, и за големи, и за млади, и за

стари, тъй като всеки един идва воден от вярата си. А вярата ни в Бога е коректив за по-добро бъдеще на нашите българи, особено зад граница. Вече от половин година съм на този пост и имам вече някои скромни наблюдения – имах възможност да посетя голяма част от българските църковни общини, бях във Виена, Париж, Лондон, Рим, Милано. С гордост можем да кажем, че в Будапеща се намира една от малкото общини, която има собствен храм. Една голяма част от нашите сънародници ползват храмове, които са им предоставени на добра воля – и ние сме много благодарни за това на католическата, на евангелистката църква, както и на други православни църкви – гръцка, руска. Българите тук имат самостоятелна черква, която по всяко време може да бъде отворена и да

бъде достъпна за всички християни.
Много се радвам, че виждате така положително състоянието на българската църква в Унгария, въпреки че тя беше разтърсена от някои събития в последно време.

През последната половин година напрежението, което от дълго време се е натрупвало между бившия свещеник Стефан Мамаков и общността ескалира. От 1 ноември той е отстранен от длъжност със заповед на Западно и Средноевропейския митрополит Симеон, заради всички онези провинения, които са цитирани в нея. За жалост, навсякъде и в още пове-

че в църквата дяволът се опитва да уязви нейните членове, но Слава Богу, въпросът е решен църковно и вече имаме нов свещеник в лицето на отец Танчо Янчев, който преди години е служил в Будапеща, който е обичан и уважаван и е една обединителна фигура. Аз мисля, че с Божията помощ и с известно търпение проблемът ще бъде решен окончателно в скоро време.

Вие сте млад човек и вашият път към Бога навярно би могъл да бъде пример за много хора. Бихте ли споделили личния си опит?

Младостта има своите предимства и своите недостатъци. Младостта е енергия, креативност, амбиция. Надявам се, с Божията помощ да постигнем успехи в нашата Западно- и Средноевропейска епархия. Има какво още да се учим от духовници с по-голям опит, имам

предвид митрополитите и в частност Негово Високопреосвещенство Митрополит Симеон. Но аз мисля, че когато човек следва пътя, който Христос ни е показал, когато има пред себе си винаги Словото Божие, Свещеното Писание, той не може да сбърка в своите действия и решения.

Какво е вашето новогодично пожелание към българите в Унгария?

Да укрепнат в своята вяра и никога да не забравят, че църквата винаги е с отворена врата за всеки, който има нужда. Да не забравят пътя към храма, да възпитават своите деца в историята, традициите и оби-

чаите на българския народ и във вярата. Защото вярата е онази, която ни е съхранила като нация и ще ни съхранява и в бъдеще.

Отец Танчо Янчев е служил в Българския православен храм „Св. Св. Кирил и Методий“ в продължение на 5 години от 1985 до 1990 г. Произхожда от свещеническо семейство, няколко поколения негови предци са се занимавали все със свещеническа дейност. През 2010 година митрополит Симеон се обръща към него с молба да дойде и да помогне за възстановяване на ритъма на българската църква в Будапеща, който е донякъде нарушен. Отец Танчо се радва да помогне и се надява, че в животът на общността няма да бъде затрудняван от други инциденти.

„Искам да ви поздравя с Новата година, с този хубав празник – кръщението на Господа Исуса Христа в реката Йордан от Свети Йоан Кръстител. И всички, които носят името на Йордан и Иван да бъдат благословени, както и всички, които дойдоха да честваме празника в храма и техните семейства. А на тези, които отсъстваха – понеже е делничен ден – нека Бог изпрати благословието си, защото и те са били с Него, сигурен съм в това. Нека Божието благословение бъде с вас през новата година, да получите всичко онова, за което сте се помолвили в молитвите си.

Искам много да се обичате и да си

помагате взаимно, защото Исус Христос казва: който Мен обича, и аз ще го обичам, който помага на бедния, той е помогнал на Мен, който е нахранил гладен, значи е нахранил Мен, който е посетил болния, той е посетил Мен. Нека бъдем милостиви към нашите врагове и тогава Бог ще ни помогне. Защото, казва Бог, ако помагаме на тези, които на нас помагат, тогава никаква награда няма да получим, нищо положително не сме извършили. Положително действаме, когато помагаме на тези, които ни мразят, когато обичаме тези, които ни ненавиждат. Тогава ще бъдете последователи на Христа. И нека да се надяваме, че днес Господ Исус Христос, който се кръсти в реката Йордан, ще бъде с нас и ще ни благославя през всички дни на живота ни. Амин.”

Конкурс за народно пеене за деца и юноши от българските общности по света „Прехвъркна птичка” 2011г.

През 2010г. година Държавната агенция за българите в чужбина проведе успешно първото издание на международния детско-юношески конкурс за народно пеене, наименуван „Прехвъркна птичка” (по една от най-популярните и обичани обработки на Филип Кутев)

През 2011г. ще се проведе второто издание на конкурса. Право на участие в него имат деца от българските общности по света от 6 до 18 години. Класирането ще се извърши в три възрастови групи за индивидуалните изпълнения: първа група - от 6 до 10 г.; втора група - от 11 до 14 г.; трета група - от 15 до 18 г. и в една възрастова група от 6 до 18г. за дуетни и ансамблови изпълнения.

Желаещите да участват в него трябва да изпратят аудиозапис или видеозапис на свое изпълнение (до 10 минути) – на касета, компактдиск, MP3 файл или на други аудио или видео формати с изключение на записи от мобилни телефони.

Към записа е задължително да бъдат приложени четливо следните данни:

лично и фамилно име на изпълнителя, точен адрес, учебно заведение, учебен клас, навършени години, телефон на родителите, телефон на българското училище, e-mail – за контакт.

Крайният срок за получаване на материалите е 30 април 2011 г.

Резултатите ще бъдат обявени през втората половина на май 2011 г. Отличените изпълнители, наред с участниците в останалите два конкурса – за литература и изобразително изкуство, ще бъдат наградени на специално организирано тържество в края на юли.

**Изпращайте записите и данните си на следния адрес:
Държавна агенция за българите в чужбина
bul. Dondukov 2A,
Sofia 1000, Bulgaria
(за конкурса за народно пеене „Прехвъркна птичка”)**

или на електронен адрес: m.ralcheva@aba.government.bg

Празник в училище

Българското училище за роден език приключи календарната 2010 г. с коледно тържество, на което присъстваха учениците от начален курс и техните родители. Учителката Цанка Маринова бе подготвила интересни игри за децата, които показаха пред родителите и дядо Коледа какво са научили. Най-напред сами украсиха елхата, а после играха, свириха и пяха. Всеки си опита щастието с парче от баницата с късметите, а след това всички вкусиха и от лакомствата, донесени от родителите.

Благодарение на дарението от Фолклорно студио „Зора” и Студиото за модерен балет „Импулс” от Русе всяко дете получи подарък и българска книжка.

Ünnep az iskolában

A Bolgár Nyelvoktató Kisebbségi Iskola a 2010. évet a karácsonyi ünnepséggel zárta, amelyen részt vettek az alsó tagozatos gyerekek és a szüleik. Canka Marinova tanárnő érdekes játékokat készített elő a gyerekeknek, amelyek segítségével megmutathatták a szüleiknek és a Téliapónak, hogy mit tanultak meg. Először a gyerekek feldíszítették a karácsonyfát, majd játszottak, zenéltek és énekeltek. Mindenki kipróbálta a szerencséjét a karácsonyi baticával, majd a

Конкурс по изобразително изкуство за деца и юноши от българските общности по света “България в моите мечти”

Млади приятели,

През 2011 г. Държавната агенция за българите в чужбина ще проведе за единадесети път Международния конкурс по изобразително изкуство „България в моите мечти“. По регламент, право на участие в него имат деца и юноши от българските общности по света на възраст от 6 до 18 навършени години.

Всеки участник трябва да изпрати не повече от две рисунки с размери до 35/50 см., като може да се използва всякаква техника: акварел, темперни бои, пастели, графика, флумастер, молив, колаж. Творбите не трябва да се паспартират и няма да бъдат връщани на авторите.

На гърба на всяка рисунка е необходимо да бъдат отбелязани четливо следните данни: лично и фамилно име на автора, точен адрес, учебен клас и навършени години, учебно заведение, телефон на родителите /задължително /, на българското училище, както и e-mail за контакт

Крайният срок за получаване на рисунките е 30 април 2011 г.

Изпращайте творбите на следния адрес:

Държавна агенция за българите в чужбина

bul. Dondukov 2A,

Sofia 1000, Bulgaria

/за конкурса за детска рисунка/

Класирането ще се извърши в три възрастови групи: първа група: от 6 до 10 г.; втора група: от 11 до 14 г.; трета група: от 15 до 18 г.

Резултатите от класирането ще бъдат обявени през втората половина на м. май 2011 г. на сайта на ДАБЧ. Както всяка година, отличените рисунки ще бъдат представени на специално организирана изложба в края на м. юли.

szülők által hozott finomságokból falatoztak.

A ruszei Zora Folklórstúdió és az Impulsz Modernbalett-stúdió felajánlásának köszönhetően minden gyerek kapott ajándékba egy bolgár könyvet is.

Абсолютен глупак

Веднъж се случило следното. Един велик цар имал мъдрец, но си нямал глупак. И всичко вървяло зле. Започнали обаче да издирват и намерили един абсолютен глупак. Царят искал да го изпита, за да види какво струва в действителност и му казал: "Състави ми списък на най-големите глупаци в двора. Направи списък от десет души, като най-първият глупак трябва да е под номер едно в списъка, после втория и т.н."

Дали му седем дни.

На седмия ден царят попитал: "Състави ли списъка?" "Да" - отговорил глупакът. Царят бил заинтригуван и попитал: "Кой е първи?" "Ти" - отговорил глупакът. Царят се разсърдил и попитал: "Защо? Трябва да ми дадеш обяснение." Глупакът казал: "Довчера първото място беше празно. Ти даде на един от министрите си милион и го изпрати в далечна страна да закупи елмази, перли и скъпоценности. Казвам ти, този човек няма да се върне. Ти му повярва - ти си глупак. Само глупаците вярват." Царят отговорил: "Добре, а ако се върне, какво тогава?" "Тогава аз ще зачеркна името ти от списъка и ще напиша неговото" - казал глупакът.

Народна приказка

Открий преведените английски думи в пъзела

Ice-cream

Lion

Summer

Sheep

Ship

Town

Tree

Three

Watch

Wednesday

Какво ни очаква през 2011 - годишен хороскоп

Вижте своя хороскоп за 2011 - какво ви готви бъдещето, ще пожънете ли успехи или ще се наложи да почакате до следващата година...

Телецът навлиза в годината на семейното разбирателство и подкрепа. Благодарение на хората около него, той ще успее да преодолее финансовите трудности, които го очакват. Телецът не бива да влага пари, рискувайки в големи инвестиции и проекти, защото е много възможно крайният резултат да не оправдае очакванията му. За хората, родени под звездата на **Овена**, 2011 година се очаква да е изключително успешна и плодотворна в личен и особено в професионален план. Въпреки възникналите усложнения покрай работата си, те ще почувстват подобрение на финансовото си състояние и по-голяма стабилност при сключването на важните за тях сделки. Овните трябва да бъдат много внимателни при подписването или преподписването на договори, защото това може да преобърне изцяло хода на тяхната кариера в положителна или отрицателна насока. През 2011 година е възможно да възникнат съдебни дела в живота им, които за щастие ще приключат във тяхна полза.

Хороскопът за 2011 сочи, че **Близнаците** ще пожънат големи успехи в личен план, като е много вероятно дори да се стигне до годеж или брак. Това се отнася особено за дамите родени под този символ. Все пак не бива да се избързва с това решение, защото в бъдеще Близнаците ще имат голяма нужда от помощ от половинка си в проектирането и стартирането на важна за тях идея.

Новата година предвещава голяма материална придобивка за **Раците**. Възможно е да получат в наследство голяма сума пари или да им се предложи нов договор, като това да е резултат от усърдната им работа.

Не бива да се пренебрегва възможността, за предложено повишение, защото може и да не получат друг шанс.

Девите трябва да бъдат много предпазливи в отношенията си със своите партньори според хороскопа за 2011. Звездите вещаят проблеми в любовта, които ще бъдат компенсирани с професионални успехи и финансова стабилност. В края на годината ще имат шанс да сменят работното си място.

Лъвът трябва да очаква много нови пътувания в страната и чужбина, като част от своята работа. В средата на годината лъвовете ще получат покана за важно събитие, на която не трябва да отказват. Там ще имат шанс да се запознаят с хора, с които да стартират техен бизнес или нова кариера.

Везните ще са във своята стихия през 2011 година. Освен благополучия в работата, свързани с разрастване на бизнеса или изкачване в кариера, се очаква и подобрения на отношенията в младите семейства между партньорите. Възможно е някои представители на знака да се сдобият с наследник.

Скорпионът ще се радва на завидно здраве и благополучие в начинанията си. През 2011 година е подходящо да се занимавате с бизнес или усърдно със спорт. Възможни са начални загуби на вложения капитал, като резултатите ще дойдат в средата на годината.

През 2011 се наблюдават леки здравословни проблеми за **Стрелците** - чрез наблягане на здравословната храна и спорта, всички болестки ще отминат без усложнения. Започнете да обръщате повече време на приятелите си и се старайте да прекарвате повече време сред природата. Годината е подходяща за изучаване на чужд език.

Козирогът трябва да внимава със своите колеги и сътрудници. Звездите предвещават трудности с важен за тях човек, с който трябва

да са изключително внимателни, защото неговите планове може да повлияят отрицателно на тях. Ако ръководят собствен бизнес, да не прибързват с подновяване на екипа, с който работят. Гласуването доверие на сегашните подчинени, може да им помогне да напреднат в работата.

Хората над 30 годишна възраст родени под знака на **Водолея** ще пожънат големи успехи, благодарение на новите шансове за развитие и разширяване на контактите. Не е изключено да се наложи пътуване до далечна дестинация.

Хороскопът за 2011 вещае за **Рибите** трудности в работата и смяна на работното място в средата на годината. За сметка на това е възможно да пожънат успехи в личен план и да преоткрият забравен талант от детството си.

Кисело зеле с ориз на фурна

Продукти:

1 зелка, средна големина, 150 г олио, 1 чаена лъжичка червен пипер, 1 чаена чаша ориз, черен пипер

Приготвяне:

Зелката се нарязва на ситно и се пържи в олиото докато омекне добре; след това се слага червения пипер, залива се с гореща вода, изсипва се в тавичка и се пече във фурната. Когато зелето е почти готово, прибавя се изчистения и измит ориз, залива се с 2 1/2 чаши вода и наново се слага във фурната за 15-20 минути. Щом оризът се свари, ястието се изважда и се поръсва със ситно счукан чер пипер.

ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА обявява Детско-юношески литературен конкурс "Стефан Гечев", 2011 г.

Млади приятели,

През 2011 г. Държавната агенция за българите в чужбина ще проведе петнадесетото издание на международния Детско-юношески литературен конкурс „Стефан Гечев“. По регламент, право на участие в него имат деца и юноши от всички български общности по света на възраст от 6 до 18 навършени години. За 2011 година на Вашето внимание предлагаме следните две теми по избор:

„България – каквато я обичам“

„Силата на българския дух през вековете“

Краен срок за получаване на творбите: 30.4.2011 г.

Резултатите ще бъдат обявени след 15.5.2011 г.

Класирането ще се извърши в три възрастови групи: първа група: от 6 до 10 г.; втора група: от 11 до 14 г.; трета група: от 15 до 18 г.

Няма жанрови и видови ограничения - всеки участник може да напише върху избраната от него тема есе, съчинение или стихотворение.

Темите предлагат възможност децата да дадат воля на своята емоционалност, обич и отношение към българското и Родината, предизвикваща творческото въображение на известни и недотам известни творци от различни сфери на изкуството с красотата и величието на природата си, със силата на българския дух, устойчив на времето и катаклизмите спхождащи го през годините, на гордостта от това да наричаш себе си българин. България е навсякъде по света, където бие българско сърце. Надяваме се децата да споделят своите мисли върху листа не само за България, в която не живеят поради някаква причина, но и за онази България, която носят скътана дълбоко в душата си, благодарение на разказите от своите баби и дядовци, майки и бащи, на своите спомени или мечти за нея.

Писмата с литературните творби трябва да съдържат следната информация за автора:

- лично и фамилно име
- точен адрес
- учебен клас и навършени години
- учебно заведение
- телефон и електронна поща за контакт.

Желателно е творбите да бъдат изпращани по електронната поща.

Ако това не е възможно, използвайте обикновената поща или факса.

Нашият адрес е:

Държавна агенция за българите в чужбина

(за литературния конкурс)

Бул. "Дондуков" 2а

София 1000

Bulgaria

За допълнителна информация:

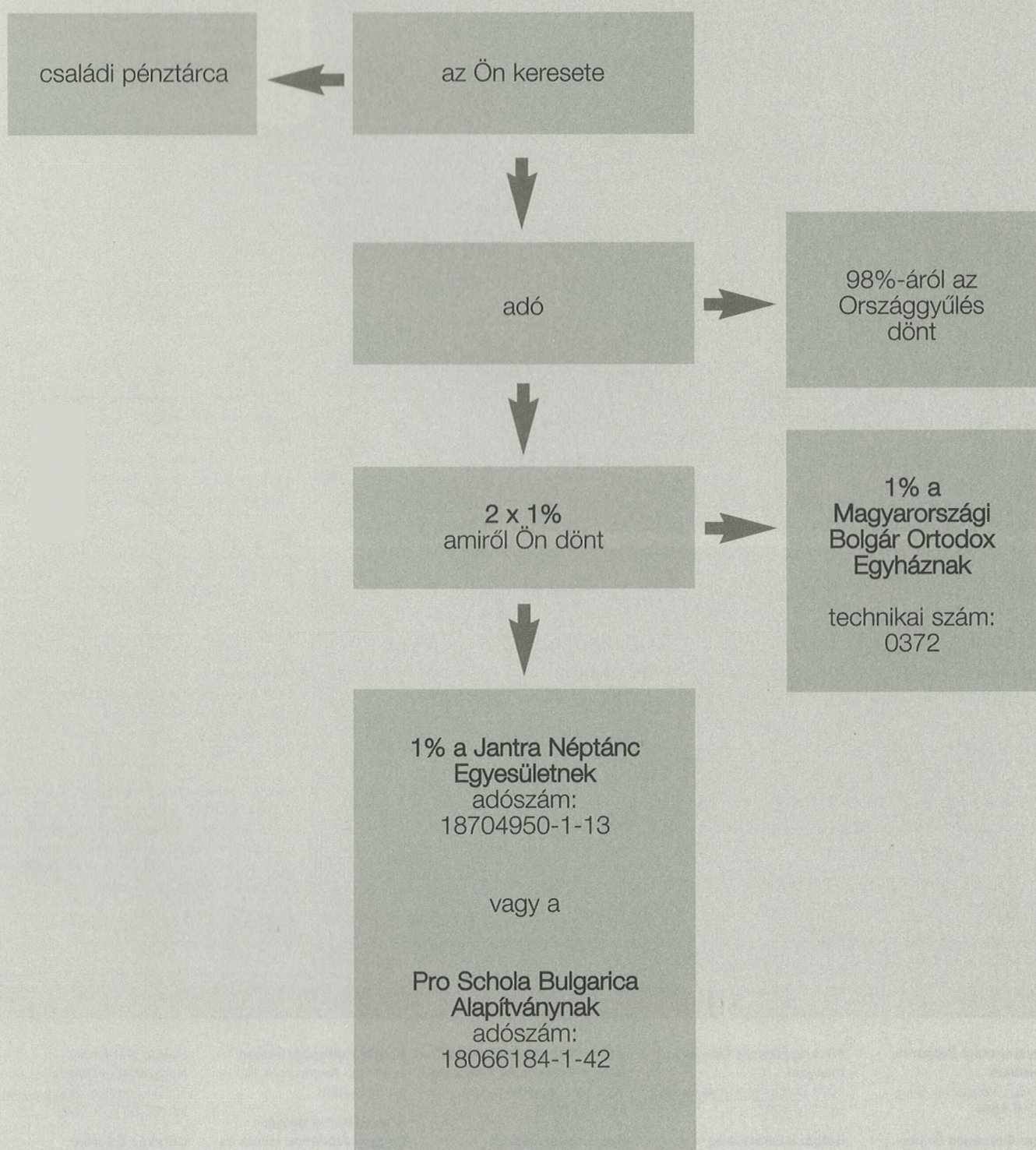
Лили Спасова, координатор на конкурса

Телефон: ++359 2 935 06 50

Телефон/факс: ++359 2 935 06 51

E-mail: l.spasova@aba.government.bg

*Ajánlja adója 1%-át a Magyarországi
Bolgár Ortodox Egyháznak és
magyarországi bolgár civil
szervezeteknek!*

2, сряда	17.00	Малко театро - Театрално ателие
9, сряда	18.00	Киноклуб: „Хиндемит“ (Режисьор: Андрей Слабаков, в ролите: Иван Павлов, Валентин Танев, Иван Панев, Малин Кръстев, Антоанета Добрева-Нети, Тончо Токмакчиев, Валентин Танев, Петър Слабаков, Деян Донков, Ернестина Шинова, Магърдич Халваджиян) Две семейства, които много си приличат, отиват да живеят в ново строещ се квартал в близост до панелен комплекс. В началото двете двойки се харесват, но постепенно тяхната симпатия се превръща в омраза. Една от причините за това е желанието им да бъдат различни от другите. Но колкото повече се стараят да се различават от съседското семейство, толкова повече те стават еднакви не само психологически, но и физически. Това се дължи на еднаквата им представа за „различно“ Омразата им прераства в ненавист и те правят опит да се унищожат взаимно. Жертви на този опит са не само къщите, които подпалват, но и жената от едното и мъжът от другото семейство. Седейки край димящите развалини на къщите си, оцелелите мъж и жена внезапно откриват, че са родени един за друг.
16, сряда	19.00	Литературно кафене: Алек Попов "Мръсни сънища"
23, сряда	18.00	Творчески клуб

2., szerda	17.00	Malko Teatro - Színházi Műhely
9., szerda	18.00	Filmklub - Hindemit
16., szerda	19.00	Irodalmi kávéház - Alek Popov: Pizskos álmok
23., szerda	18.00	Alkotók klubja

2, сряда	17.00	Малко театро Театрално ателие	2., szerda	17.00	Malko Teatro - Színházi Műhely
3, четвъртък	18.00	Гала-концерт по случай 133 години от Освобождението на България	3., csütörtök	18.00	Gálakoncert Bulgária fel-szabadulásának 133. évfordulója alkalmából
9, сряда	18.00	Киноклуб: „Бяла магия“ филм на Иван Андонов	9., szerda	18.00	Filmklub - Bjala magia
16, сряда	18.00	Литературно кафене: Валери Петров - Приказки на Валери Петров (приказки за деца и „безнадежно и ужасно“ пораснали деца)	16., szerda	18.00	Irodalmi kávéház - Valeri Petrov – Valeri Petrov meséi
23, сряда	18.00	Творчески клуб	23., szerda	18.00	Alkotók klubja
30, сряда	18.00	Етнографски клуб	30., szerda	18.00	Néprajzi klub

A rendezők a műsorváltoztatás jogát fenntartják. Az aktuális programról tájékozódjon a www.bolgarok.hu weboldalon. Organizátoroknál szerezhet jogot a programokhoz. Az aktuális programokhoz tájékozódjon a www.bolgarok.hu weboldalon.

Állandó programok

péntek 18.00
Bolgárnéptánc-oktatás

vasárnap 10.00-12.00
Játszóház gyerekeknek
(VI. Bajza u. 44.)

minden hónap
első szerdája, 10.00
Nyugdíjasklub

Издаване на Българското републиканско самоуправление, 1093 Будапеща, ул. Лоняи 41

Редакция

Андрей Енат (главен редактор),
Беата Булаи, Моника Тютюнкова,
Светла Кънева
Отговорен издател
Данчо Мусев

Издава се с подкрепата на Фонда за национални и етнически малцинства в Унгария, СБС и на Българските самоуправления в IV, V, VIII, IX, XIII, XIV, XV, XVIII, XXI и XXIII район на Будапеща и във Фелъшожолца, Печ, Сегед, Халастелек, Дунахараста, Дунакеси, Лорев, Мишколц, Дебрецен, Сигетсентмиклош, Ерд и Естергом.

B o l g á r H I R E K

A Bolgár Országos Önkormányzat (1093 Budapest, Lónyay u. 41) kiadványa
Szerkesztőbizottság
Genát Andrea (főszerkesztő), Budai Beáta, Kőszeva Szevta, Tyutyunkov Mónika
Felkészítő
Muszev Dancso

Megjelenik a Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségéért Közalapítvány, a FBÖ és a II, IV, V., VIII., IX., XIII., XIV., XV., XVIII., XXI. és XXIII. kerületi, valamint a Felsőszolcai, a Pécsi, a Szegedi, a Halásztelki, a Dunaharaszti, a Dunakeszi, a Lőrési, a Miskolci, a Debreceni, a Szigetszentmiklósi, az Érdi és az Esztergomi Bolgár Kisebbségi Önkormányzat támogatásával.

ISSN 14163098
MS Mester Stúdió, iGlobe

ва ж н и а д р е с и ●● к о з е р д е к ъ ц и м е к

Magyarországi Bolgárok Egyesülete
1097 Bp., Vágóhid u. 62.
tel.: 216-6560

Bolgár Országos Önkormányzat
1093 Budapest, Lónyay u. 41.
tel.: 216-4210

Fővárosi Bolgár Önkormányzat
1093 Budapest, Lónyay u. 41.
tel.: 216-4211

Bolgár Köztársaság Nagykövetsége
1062 Bp., Andrásy út 115.
tel.: 322-0836, 322-0824

Szent Cirill és Szent Metód Bolgár Pravoszlav Templom
1097 Bp., Vágóhid u. 15.
tel.: 215-0039

Bolgár Nyelvoktató Kisebbségi Iskola
1062 Budapest, Bajza u. 44.
tel.: 216-4210

Bolgár Kulturális Intézet
1061 Bp., Andrásy út 14.
tel.: 269-4246

Hriszto Botev Bolgár-Magyar Általános Iskola és Gimnázium
1062 Budapest, Bajza u. 44.
tel.: 474-0536, 474-0537

Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda
1062 Budapest, Bajza u. 44.
tel.: 06 20 250-7339

Carevec Étterem és Hotel Rila
1097 Bp., Vágóhid u. 62.
tel.: 216-1797 és 216-1621